

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy hóra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Csak fáj, de nem gyógyít.

Pécs, 1901. május 14.

Az összeférhetlenségi javaslat is ma-
gán hordja a Széll Kálmán alkotásainak
jellegét: nem elégit ki voltaképen senkit,
szükségből azonban elfogadja jóformán
mindenki. Ezzel is úgy vagyunk, mint
voltunk a kuriai bíraskodásról s a választási
törvény módosításáról szóló javaslattal.
A régi rendszer hívei kézzel-lábbal
tiltakoztak ellene s hogy ezek mégis meg-
nyugodjanak benne, a választói jog kiter-
jesztésének, a választó kerületek igazságos
beosztásának rég megérett kérdéseit kire-
kesztették belőle, ellenben meghagyták az
ősdi választási eljárást és törvénybe ik-
tatták a választók vesztegetéseit fuvardíj-
jal, etetéssel, itatással. Nem voltak meg-
elégedve ezzel a javaslattal sem a kizáró-
lagos párturalom apostolai, sem a valódi
népképviselő harcosai, de azért elfogad-
ták mindannyian; amazok, mert koncesszió-
kat kaptak és még radikálisabb reformtól
tartottak; emezek pedig, mert a javaslat
mégis javulást jelentett az eddigi állapot-
hoz képest s ezt nem akarták kockára
tenni a gyökeresebb újítások erőltetésével.

Ismétlődik most ugyanez a jelenség
az összeférhetlenségi javaslattal szemben.
A mandátumhasznosítók tábora már kez-
dettől fogva a legszélesebb körű akna-
munkát folytatta az összeférhetlenségi tör-
vény revíziója ellen s a már kész javas-
latot duzzogva fogadja, mert világosabban
határozza meg azokat az eseteket, a me-
lyekben a képviselő már az 1875-ki tör-
vény helyes és igazságos alkalmazása ese-
tén is inkompatibilissá lett volna; de
megnyugosznak benne mégis, mert az ösz-
szeférhetlenségi esetek fölötti bíraskodás
a javaslatban akként van kontemplálva,
hogy abból bizalmat merithetnek arra
nézve, mikép a törvényalkalmazás megint
nem lesz olyan rigorozus, mint a törvény
anyagi rendelkezései megkövetelnék.

A parlament függetlenségének igaz
barátai éppen ezért bizalmatlansággal
fogadják a javaslatot, mert az eddigi ta-
paszalat megtanította őket arra, hogy
lehet a törvény még oly szigorú, annak
semmi haszna nincsen, ha a végrehajtást
olyan birói fórumra bizzák, a mely nem
képes magát a politikai pártérdek bilincsei
alól emancipálni. Az 1875-ki összeférhet-

lenségi törvény is elég szigorú korlátokat
szabott a mandátumnak anyagi kihasznál-
lása ellen és a parlament mégis éppen a
törvénynek a megalkotása után esett bele
abba a nagyfokú inkompatibilitási beteg-
ségbe, a mely tekintélyét végkép aláasta
s az összeférhetlenségnek újabb szabályo-
zását sürgős szükségé tette.

Helyesen mondta azonban Kossuth
Ferenc tegnap az országgyűlésen, hogy
ha már elszántuk magunkat arra, hogy
a betegség eltávolítására műtétet végez-
zünk, ennek olyannak kell lennie, hogy
biztosítsa is a baj gyökerének kiirtását,
mert az különben csak fájdalmat fog okozni,
a nélkül, hogy a beteg parlamentarizmust
gyökeresen meg is gyógyítaná. A baj gyö-
kere pedig nem a törvényben rejlett eddig
sem, hanem a törvényt alkalmazni hiva-
tott bíróságban, a mely azt soha sem al-
kalmazta.

És ezt — bár változtatott alakban
— de lényegileg változatlanul meghagyja
a mostani javaslat is, mikor az összefér-
hetlenségi esetek fölötti bíraskodást parla-
menti zsűrire bizza. A bíróság tehát is-
mét csak politikai pártemberekből fog ál-
lani, akiknek ítélkezése annál veszedel-
mesebb lehet, mert ítéletüket nem kell
majd megokolniok. Az ilyen bíraskodás
mellett nincsen kizárva az sem, hogy a
többség kebeléből alakuló zsűri szemet
hunyan a többséghez tartozó képviselők leg-
kétségtelenebb összeférhetlensége előtt
és egészen önkényűleg kirekeszti a parla-
mentből a kormányra nézve kellemetlen
ellenzékiet minden törvényes igaz ok
nélkül.

Széll Kálmán ugyan azzal akarta
megnyugtatni a bizalmatlankodókat, hogy
a Ház elnöke nem fog visszaélni azzal a
diskrecionális jogával, a melynél fogva ő
jelöli ki az ítélkező zsűri tagjait, mert —
ugymond — ha a törvény ilyen nagy fe-
lelősséggel és erkölcsi súlylyal járó fel-
adatot rá bíz arra, a ki a képviselőház töb-
ségének, vagy egészének bizalmasa, akkor
ez, bárki legyen is, érezni fogja annak az
erkölcsi felelősségnek és nyomásnak akkora
súlyát, hogy lehetetlen, hogy magát alóla
kivonja és minden részrehajlás nélkül a
parlament legkiválóbbjait fogja a bíróság
tagjaiul kijelölni.

Hát ez igen szépen van mondva, csak
az a bökkenő, hogy a közelmúltból meri-

tett szomorú tapasztalatok üres frázisnak
bizonyítják az ilyen beszédet. Tekintsünk
csak vissza Bánffy Dezső házelnökségére,
mikor a képviselőház többségének bizal-
masa ennek a többségnek tüntető helyes-
lése mellett élt vissza hatalmával egy
párt érdekében és nyomta el a törvényt
és jogot védelmező kisebbség szólássza-
badságát.

Mikor pedig olyan ember ült abban
az elnöki székből, a kit csakugyan ném
befolyásoltak párttekinetek, a féltelenség-
ben korlátokat nem ismerő párturalom
arra kényszerítette, hogy odahagyja helyét.
Pedig Szilágyi az elnöki székből csak a
tanácskozás szabadságát védelmezte az el-
lenség-mentes békóba verni óhajtó hatalmi
tultengés ellen s mégis kipiszkálták he-
lyéből, dacára a már egyéniségében rejlt
nagy tekintélyének.

Mit várhatunk hát akkor, ha egy
kisebb egyéni súlylyal dicsekvő ember nem
akarna a hatalmi nyomásnak engedni olyan
kérdésben, minő a parlamenti zsűri meg-
alakítása, a mi esetleg annak a hatalmi
érdeknek létalapját érintheti?

Olyan bíróságra van tehát szükség,
a mely kívül áll a párt hatalmi érdekek
forgatagán és elég függetlenséggel bír
arra nézve, hogy szigorúan és következe-
tesen alkalmazza a törvényt mindenki-
vel szemben, tekintet nélkül arra, hogy milyen
politikai párt kötelékéhez tartozik az, a
kit törvény szerint sujtani kénytelen.

E nélkül csak fájó műtét marad az
összeférhetlenségi esetek szigorú felsoro-
lása a törvényben, anélkül, hogy azok
alkalmazása által a parlament beteg te-
kintélye va'aha is lábra állana.

* **Kossuth születésének századik évfordulója.** Jövő év szeptember
19-én lesz száz esztendeje annak, hogy a
monori tágas gazdatiszti kurián megszületett
Kossuth Lajos, a szabadságharc lelke és ve-
zére, a legnagyobb magyar, ki hirt és dicső-
séget szerzett a magyar névnek nemcsak
Európában, de az egész világon. Burokban szü-
letett, mi a néphit szerint szerencsét jelent,
de nem ő, hanem a magyar nép volt szeren-
csés, hogy ilyen lángelmével ajándékozta meg.
Kossuth szereplése a világtörténelemé, di-
csősége, minden tette és alkotása egyedül a
miénk. Óriás volt ő életének minden szakában,
a hatalom polcán és a számkivetés keserves
keresztjével vállán. Csak egy oltár volt szívé-

Lawn tennis

öltönyöknek való szövöket az összes, hozzávaló bélésekkel 9.50 frt, nyári kamgarnok min-
den színben egy teljes öltönyhöz való szövet az összes hozzávalókkal 7.50, 8.50, 10.50.
Dus választék minden színű Lúszterekben **POSZTÓGYÁRI RAKTÁR PÉCS,**

Apáca-utca 2. szám. — (Takarékpénztári új palota.)

Leichner és Fleischer.

ben örökké: a haza. — Ez az oltár minden mást kiszorított szívéből, ki az önzést, a kishitűséget, az emberi gyöngeségeket. Születésének századik évfordulója oly ünnepnap a nemzet életében, a melyet országszerte a legnagyobb kegyelettel kell megünnepelni minden városnak, minden falunak. — A bethlehemi jászolban a kereszténység megváltója, a monoki udvarházban a magyar nemzet politikai életének megváltója született. Ünnepejük meg ezt országos fényvel és lelkesedéssel mindenütt, ahol magyar él. Hadd lássa a világ, de különösen Ausztria, hogy a magyar sohasem mond le arról, amit Kossuth háromszáz esztendő harcok után a földből teremtett honvédsereggel kivivott s a levert osztrák az orosz szuronyokkal az aradi golgothára feszített.

Hírek.

Pécs, 1901. május 14.

Lear király falun.

(Öngyilkos aggastyán.)

Nincs oly város, melynek közönsége ne ismerné Shakespeare nagy drámai alkotását, a szegény hőfehér szakállú Lear király tragédiáját, mely oly sokszor indította könnyekre a színházi közönség lágyabb szívű részét, mely tragédiába a nagy realista író belevitt egy darab életet, s tán éppen a színek árnyalatlan valóságára, a rideg meztelenségre s a meggyőző igazság hangjára, mely Lear király tragédiájának láttára lelkét remegteti meg az embernek, undort kelt szinte a gyermekek kegyetlen lelkétlensége, melylyel koldussá téve királyi atyjokat kitalálják őt házaikból, s a szegény ősz királynak nem marad egyebe, mint a mindenkinek hajlékot nyújtó természet és az ő okos-bolondja.

S a mint nagy művek alkotói gyakran fel nyulnak az élet változatokban gazdag szinpadára, hogy onnan ragadják el hőseiket, az élet is gyakran megismétli a maga szinpadán a festett falak között lejátszódó jeleneteket, azzal a különbséggel, hogy hőseit nem öltözteti klasszikus mezbe, nem tesz vállaikra bibor köpenyt, fejükre királyi koronát, megelégszik hős gyanánt szegény, rusztikus emberekkel is. De ha a bonyadalom megol-

dására kerül a sor, ha vége a játéknak, úgy megbuktatja a maga kiszemelt áldozatait, hogy papirkoronás király, a maga szufitás palotájában, a »szinpadai technika« miatt akkorát nem zuhanhat.

A napokban történt, hogy az élet megismételte Lear király tragédiáját s hőseül egy öreg hetvennyolc éves gazdálkodó embert választott ki, aki elosztotta vagyonát gyermekei között épp úgy mint Lear király, akit gyermekei aztán kidobtak otthonából, s aki — nem maradván neki még bolondja sem — meghalt, de nem úgy mint Lear király, hanem felakasztotta magát.

A falusi Lear király tragédiájáról sásdi levelezőnk a következőket írja:

Korbác Ferenc hörnyéki lakos, egy hetvennyolc éves aggastyán fiánál, *Korbác* Imrénél lakott. Fia unszolásainak engedve, s mert jó bánásmódban részesült, kis ingatlan vagyonát telekkönyvileg átíratta fiára és annak feleségére.

Ezek persze mást nem akartak a látszólagos jó bánásmóddal elérni, s a mint bizonyosak voltak a felől, hogy most már a vagyon az övék, megunták az öreg embert, a mit a legválogatottabb keserűségekkel tudtára is adtak.

Koplaltatták, gorombáskodtak vele, naponként szemére hányták, hogy mennyire terhükre van, sőt tudtára adták azt is, hogy nagyon okosan tenné, hogy ha már meghalna!

És a jámbor öreg szót fogadott!

Délután három órakor elment a Hörnyék községhez közellevő Pap-csárdába, a hol két deci pálinkát ivott meg, aztán nagy szomorúan elbucszott a korcsmárostól azzal, hogy többé őt nem fogják látni.

A korcsmáros tréfának vette a dolgot s azt hitte, hogy a szesz szállt az öreg fejébe, de *Korbác* Ferenc nem tréfált.

Elment a csárdához közel levő meződi erdőbe és ott egy fára felakasztotta magát, s mire megtalálták az erdőben járó favágók, már halott volt.

A szerencsétlen öreg embert mindenki jóra való, becsületes embernek ismerte s tragikus végét nagy részvétellel fogadták a községben.

Jellemző a fiura és annak feleségére, hogy éppen vacsoránál vették az öreg haláláról szóló hírt, s nem tartották érdemesnek

abba hagyni a vacsorát, hanem nyugodtan bevárták, míg hazaszállították a szegény falusi Lear király hulláját.

A vizsgálat megejtése végett a sásdi járás szolgabírája és járásorvosa a helyszínére utaztak.

A makacs utas.

(Történik a villamos vasuton. Személyek: Cabochard, A kalauz. Az ellenőr. A rendőr. Utasok. Egy kövér asszony (néma szereplő).)

A kalauz (Cabochardhoz, rámutatva egy kis gyermekre, a ki Cabochard mellett ül): Nem veszi a gyermeket az ölébe?

Cabochard: Nem én!

A kalauz: Akkor fizesse meg a helyét.

Cabochard: Eszem ágába sincs.

A kalauz: Mondom magának, hogy vagy megfizeti a gyermeknek a helyét vagy leszáll.

Cabochard: Sem az egyiket sem a másikat nem teszem. (A kalauzhoz, a ki meg akarja ragadni a karját.) Ha hozzám nyul, letöröm a derekát.

A kalauz: No jó. Épen itt jön az ellenőr.

Az ellenőr (jön): Mi az? Mi történt?

A kalauz: Ez az utas nem akarja megfizetni a gyermek számára a helyet.

Az ellenőr (Cabochardhoz): Uram, a szabály az, hogy vagy megfizeti a gyermek helyét, vagy az ölébe veszi.

Cabochard: Fűtyülök arra a szabályra.

Az ellenőr: Majd meglátjuk.

Cabochard: Rajta! (Az ellenőrhöz, a ki karon akarja ragadni.) Ne nyuljon hozzám, mert letöröm a derekát.

Az ellenőr: Helyes, majd csinál rendet a rendőr. (A kocsit megáll. A rendőr megjelenik.)

A rendőr: Mi az, mi történt mögött?!

Az ellenőr: Ez az ur nem akarja megfizetni a fiúcska helyét, sem az ölébe nem akarja venni.

A rendőr (Cabochardhoz): Önnek három dolog közül szabad választania: vagy megfizeti a helyet, vagy ölébe veszi a gyermeket, vagy eltakarodik.

Cabochard: Sem meg nem fizetem a helyet, sem az ölembe nem veszem a gyermeket, sem el nem takarodom. Érti?

A rendőr: Akkor a törvény nevében felszólítom, hogy jöjjön velem a kapitányságra.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A jó fiu.

(Egy huszártiszt emlékeiből.)

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Írta: **Horkai Elemér.**

I.

A tavaszi löversenyek után, a Bély Laciék jöruján újra találkoztam Dorner Frici főhadnaggyal.

Ott ült a tavaszi álmodozásba merült, világos ruhás dzsentr-asszonyok között, maga előtt egy üveg cognac-kal, melyből csak egyedül ivott.

Érdekes, előkelő metszésű, keskeny arca, a mióta nem láttam, néhány nuance szal sápadtabb lett a szokottnál, szemeiben, azokban a mélytűzű, s mégis lágy tekintetű szemekben, valami szokatlan bágyadtság álmodozott.

Az asszonyok hallgatagon ülték körül a főhadnagyt s csendesen gyönyörködtek a maguk rég nem látott kedvencükben, csak Beldyné — kiről tudtuk, hogy már egy év óta titkon szerelmes Fricibe, s nem tud belőle kiábrándulni — valami szeliden figyelmeztető hangon szólalt meg:

— Frici!

A főhadnagy bágyadt mosollyal tekintett körül, aztán mintha az őt foglalkoztató

gondolatokat akarta volna lemosni, hirtelen felhajtott egy pohár cognacot:

— Parancsolnak hölgyeim?!

— Érdekes — kacagott a fess Molnárné — mi már egy félóra óta lessük, hogy mikor méltóztatik a főhadnagy urnak megszólalni, s aztán még ő kérde, hogy »mit parancsolunk?«

— Nem kell bántani a szegény Fricit — mondta gunyolódo jóakarattal Gáthy Bandiné — nem látjátok, hogy ábrándozik?

— De igazán, mi bajod van Frici? — kérdeztem tőle én — olyan furcsa vagy, mintha megbillent volna a lelked egyensúlya.

— Eltaláltad! — mondta tompán a főhadnagy. Bin melancholisch, lieber Freund! Nem látod, hogy cognacozom?

— Valami »eset« talán?

— Olyasféle, vagy talán még olyanabb!

Beldyné aggódva, a féltékenység egy bizonyos nemével tekintett Fricire, mikor szinte remegve kérdezte:

— Bizonyára valami új orpheum-csillag, olyas »Nord Star!«?

Dorner főhadnagy elmosolyodott.

— Nem nagyságos asszonyom. Biztosított róla, hogy semmiféle orpheum csillag, sőt az egyszer tán az is a bajom, hogy szokásom ellenére »becsületes« akartam lenni, no természetesen abban az értelemben, a melyben kegyetek hölgyeim »becsületes« nek neveznek egy oly férfit, ki nem él vissza a hölgyeknek azzal a bizonyos »gyöngye pillanatá«-val.

— Nos ezt el is vártuk magától Frici

— mondta Molnárné irónikus komolysággal — hiszen maga mindig jó fiu volt.

Dorner főhadnagy komikus védekezéssel nyújtotta ki kezét a szép asszony felé:

— Az istenért nagyságos asszonyom, nevezzen bár »apagyilkos«-nak, csak »jó fiu«-nak ne. Nem ismerek ostobább, limonádésabb frátereket, mint azok a »jó fiuk«, kiknek sorába — sajnos — magam is belekerültem rövid időre.

— No nézzék ezt a javithatlan léha fráteret — kiáltott fel Beldyné — még sajnálja is, a mint látom, hogy egyszer életében becsületes, jó fiu volt!

Frici hirtelen elkomolyodott.

— Van is miért sajnálnom, mert ha nem lettem volna olyan ostoba, mint a többi »jó fiu«, nem kellett volna négy hétig hiába feküdnöm a bécsi »Officiers-Spital«-ban.

— Hát beteg volt? — kérdezték az asszonyok szinte egy lélekzetre.

— Ahogy vesszszük!

— Ugyan Frici — szólalt fel Molnárné — nem látja, hogy az asszonyok mennyire égnék a kíváncsiságtól meghallani a maga betegségének történetét? No legyen jó gyerek Frici és meséljen nekünk, mi pedig jöltartjuk cognackal és cigarettával. Jó lesz?

S ezzel kackiás, férfias szabású blouzejából kivett egy recés ezüst cigarettatárcát s Frici felé nyújtotta.

A főhadnagy kivette a keskeny richmondi cigarették egyikét, rágyújtott s aztán hátra-

Cabochar: Jó, én megyek. Elvégre is épp oda visz az utam. (Leszáll a kocsiról. A kalauz, az ellenőr, a rendőr és az utasok utána kiáltanak):

— A gyerek! A gyerek! Itt hagyta a gyereket!

Cabochar: Mi közöm hozzá? Az a gyerek azé a kövér asszonyé, a ki ott alszik a padon.

Napirend 1901. május 15-én.

Naptár: szerda, május 15. — Róm. kath.: Izidor. — Prot.: Zsófia. — Görög-kei.: (május 2.) Atanáz. — Zsidó: Ijar 26. — Nap két 4 óra 8 perckor; nyugszik 7 óra 18 perckor. — Hold két 2 óra 13 perckor éjjel; nyugszik 3 óra 54 perckor délután.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelentése szerint: jelentékeny csapadék nélkül enyhe idő és zivatarok várhatók.

— (Baranyavármegye közigazgatási bizottsága) ma délelőtt kilenc órakor tartotta a vármegyeházán májushavi rendes ülését báró Fejérváry Imre dr. főispán elnöke alatt. A vármegyeház közgyűlési termében megtartott ülésen részt vettek: *Tormay* Károly alispán, *Kosztits* Kamill főjegyző *Nagy* Jenő tiszti főügyész, *Jeszzenszky* Lajos, árvaszéki elnök, dr. *Johann* Béla, tiszti főorvos, *Miksik* Akos állami törvényhatósági főállatorvos, *Salamon* József kir. tanfelügyelő, *Auguszt* Ferenc, helyettes pénzügyigazgató, *Német* Lipót, *Simonffy* János, *Hinka* László *Driess* Lajos, *Benkő* Gyula és id. *Jeszzenszky* Ferenc, bizottsági tagok s a referens aljegyzők. A bizottság tudomásul vette a helyettes pénzügyigazgató, a kir. tanfelügyelő, a kir. főmérnök, az árvaszéki elnök s a tiszti főügyész jelentéseit s az előadók ügyeit hamarosan letárgyalván, az ülés negyed tizenegy órára véget is ért.

— (Áthelyezés.) *Kardos* József kir. főmérnök a helybeli kir. állam-építészeti hivataltól Liptó-Szent-Miklóstra helyeztetett át hivatalfőnöki minőségben.

— (A Draskovich grófok gyászja.) *Draskovich* Ivánné grófné, született *Erdődy* Julia grófné, csillagkeresztes palotahölgy Pozsonyban ötvennégy éves korában meghalt. Az elhunyt grófné egyik szereplő tagja volt a főrangú hölgytársaságnak. Rendkívül szerette a sportot s híres volt arról, hogy milyen pom-

pátan lovagol. A festéssel is foglalkozott s állatképei a budapesti műkiállításán is több ízben feltűntek. A grófnét rövid betegség után ragadta el a halál. Május 2-án künn volt a pozsonyi lóversenyen, meghűtötte magát s tüdőgyuladást kapott, mely néhány nap alatt megölte. Elhunytát férje *Draskovich* Iván főrendiházi tag, egyetlen fia, *Draskovich* Iván gróf tartalékos huszárhadnagy és kiterjedt rokonság gyászolja. A megyénkbeli nagybirtokos *Draskovich* családot rövid pár év alatt másodszor éri nagy gyász. A most elhunyt grófné idősebbik fia, *Draskovich* Károly gróf vadászaton járt szerencsétlenül. Az elhunyt grófné holttestét ma szentelték be a pozsonyi halottas-háznál s a trakostyáni horvátországi kastély családi sírboltjába viszik.

— (Pótvásár.) A kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy a Baranya vármegye területéhez tartozó *Véménd* községben folyó évi március hó 27-re esett, de elmaradt országos vásár helyett f. évi május hó 23-án pótvásár tartassék.

— (A m. á. v. pécsi altiszti olvasóhöz) f. hó 15-én (szerdán) este tartja meg május havi rendezési mulatságát, mely szavalat-, monológ-, hangverseny-és allegoriával lesz egybekötve. A mulatság a kör saját termeiben lesz; kezdete esti 8 órakor. Előadás után tánc következik, mely alatt kezdetül veszi a nemzetközi világposta. Szünóra alatt tombola. A már előre is igen kedélyesnek ígérkező családi estélyre a t. működő és pártoló tagokat és b. családjaikat ez uton is tisztelettel meghívja a kör vezetősége.

— (Zenés mise.) Mint már jeleztük, a Pécsi Egyházi zene-egyesület most áldozócsütörtökön (máj. 16.) a székesegyházban *König* Thadaeus A. miséjét fogja előadni, be-tétül offertoriumra *Gruber* »Ascendit Deus« c. kedves kompozícióját fogják énekelni. Ma d. u. 5 órakor volt a főpróba, amelyből következtetve, oly nagyszerű alkotás kerül szabatos betanításban előadásra, aminőt — bátran merjük állítani — eddig még templomban nálunk be nem mutattak. A művel közelebb részletesen fogunk foglalkozni.

— (Fagyos szentek.) Vasárnap volt az első fagyos szent napja, mely minden esztendőben a szentekhez épen nem illő gonosz

malíciával teszi tönkre a tavasz fényes költészetét. A gazdák ugyancsak rettegnek e három névnaptól: *Pongrác*, *Szervác*, *Bonifác*, mert szó ami szó, *Pongrác* szentnek és társainak vesztül rossz hírűk van. És eszünkbe jut ez alkalommal a gyöngyösi polgár esete, aki a 70-es években arra a gondolatra jött: hátha ezek a szentek azért mókáznak olyan sokat a magyarral, mert nem tisztelik eléggé. Volt ott a vidéken egy csaszlaui kőfaragó, aki egy kevéssé a szentek kifaragásához is értett. Gondolván a jó palóc, hogy megmenti termését — mely majdnem az év *Szervác* napján elfagyott — a késői fagytól szobrot állított nekik a szőlőhegyen. *Szervác* olyan volt mint egy digergő eszkimó, *Pongrác* pedig valami árva-megyei honpolgárhoz hasonlított és hozzájuk hasonló volt *Bonifác* is. Mind a háromnak bundát és bagariacsizmát is faragtatott. Csak-hogy nem sokáig tartott a dicsőség, mert *Szervác* napján ismét elfagyott a gyöngyösi polgár szőlője. — Nő az áldóját! fakadt ki a türelmét vezető palóc, — ha nem volt elég tisztességből, meg a jó gunyából, most hát melegedjete! És körülrakta a szobrokat és alájuk gyujtott. Hát bizony azok szerencsének lettek a nagy füsttől és az a szégyen is megesett velük, hogy lekerültek a csöszház elé — madárijesztőnek. Az idén is lehült a levegő a fagyos szentek napjára. Eddig azonban még nagyobb baj nem történt s *Bonifác* is elhaladt ma felettünk úgy, hogy nem éri fagy a vetéseket.

— (A fogház lakói.) A megyei közigazgatási bizottság mai ülésén *Déván* Otto kir. ügyész jelentette, hogy a pécsi királyi ügyészség fogházában a múlt hóban 111 elítelt, 15 előzetes fogságban és 5 felebbezés alatti rab van; tehát a fogház rabjainak száma százharmincegy, kik között a rend, fegyelem és egészségügyi állapot jó.

— (A közbüvőhid építését ellenőrző bizottság) tegnap a közbüvőhid igazgatósági irodájában ülést tartott. Az ülésen *Oberhammer* Antal, városi h. gazdasági tanácsnok elnöke alatt *Csizmádia* Géza, városi osztályjegyző, *Rauch* János főmérnök, *Szék* Antal, osztálymérnök, dr. *Löwy* Lipót

dölve kényelmes karosszékekben, gondolkozva megszólalt:

— A történetemet akarják hallani? No nem bánom: Hallgassanak ide:

II.

— Mikor felkerültem a bécsi »Reitlehrer-Institut«-ba, egy ideig bizony eléggé unalmas volt az életem.

Ismernek, hogy elég cinikus ember vagyok arra, hogy sokat ne tartsak a szerelemről. Egy bizonyos stádiumig kellemes szórakozás, de mikor már kezd az embernek lélek-nehézségeket okozni és sóhajokat fakasztani, akkor már unalmas. Azért vigyáztam magamra mindig, hogy ne legyen komoly szerelem. De viszont analitikus természetem s sohasem nyugvó vérem, mely a legkellemesebb szórakozásnak tartja az Ámor isten »ground«-ján folytatott »flirt-ball«-t, csakhamar unalmasnak kezdte találni a bécsi »tegyverszűnetes« napokat, a lelkem mélyén meg valami furcsa üresség tátongott, melyet egy fővárosi hölgy hagyott maga után, kinek kairjai közül eléggé hirtelen ragadt ki a felsőbb parancs.

Kétségbeejtő unalmamban arra adtam a fejemet, hogy a dragonyosok és ublánosokkal hívségesen eljárjam a Ronacher-ba, s csokrokot küldöztem egy orfeumdivának, kiről mindössze annyit tudtam, mint a mennyi a műsoron állt: hogy »Miss Henriette«-nek hívják.

Ily lelkiállapotban ismerkedtem meg az ezredes estélyén egy szép asszonnyal, mondhatom felségesen szép asszonnyal, s termé-

zetes, hogy menten feltámadt bennem a legkülönbözőbb érzelmek egész »trappendivíziója.«

Névvel — hölgyeim — ez alkalommal, a diskreció szempontjából nem szolgálhatok, csak annyit árulhatok el, hogy Majá-nak hívták s hogy kábitóan párnai ibolyaillatos zseb-kendőjétek monogramja fölé egy kilencágú korona volt himezve.

Férje egy orosz diplomata gróf, különben erős, tagbaszakadt ember, athléta vállakkal, nekivörösödött, durva arccal, mely, ha szinte légies külsejű, filigrán felesége mellett állt, úgy vette ki magát, mint valami szecezsziósan agyonstilizált falfestmény, melyen a kecses amorettekre a faun undorító képe vigyorog.

Az ismerkedés első pillanatától fogva hűséges kísérőjéül szegődtem az asszonynak s lehetőleg őt érdeklő dolgokról beszélgettem vele; nem akartam mindjárt az udvarlás meggyéjére lépni, mert a férje külsejét és egyéniségét tekintve, nem kételkedtem benne egy percig sem, hogy Majában egy oly asszonyt fedeztem fel, a kit épen csak felfedeznem kellett.

Mondhatom azonban, hogy kétségbeejtően csalódtam.

A grófné szeretetreméltó, kedves volt, beszélt velem a lélek-vándorlásról, *Sully Prudhomme*-ról, rajongott Heine-ért, citálta *Werthert*, szóval nagyműveltségű hölgy volt, de a szerelemről annyit sem tudott, mint egy pelyhező bajszu kadét.

Az első este alaposan megfájdult a fejem a sok filozofia és poétikától, de mint

igazi »ur-lovas« azzal biztattam magamat, hogy majd magamhoz rontom azt a »csupa lélek«-asszonyt.

Az asszonyok érdeklődve kezdtek fészkelődni helyeiken s a többiek halkan sugtak valamit Gáthynérak, ki, mint a legbátrabb közöttük, valamennyi helyett kérdezte a főhadnagyot:

— Nos és »magához romlott« az az asszony?!

Dorner Frici felhajtott egy pohár cognacot és aztán új cigarettára gyujtva mondta:

— Nem. Én javultam hozzá!

Szerelmi viszonyunk (mert tán mondanom sem kell, hogy ismeretségünk azzá fejlődött) a lehető legplatonikusabb volt. A szép grófné kifáradhatlan volt szellemes és klasszikus fejtegetéseiben, én pedig, miután hívségesen bevettem *Heinet*, *Werthert*, *Plátót*, *Flammarion* Camillt és ki tudja, hány »tudóst« és »költőt«, fájdalommal konstataáltam, hogy szörnyen műveletlen vagyok, mert annyi magasrétos eszmét, mint amennyit Maja táltal elém, egész életemen át nem tudtam felfedezni sem a »Dienstreglement«-ban, sem a lovaglás teóriájában, sem a magamkésztette szerelmi filozofiában.

Hogy állapotunkat markánsabb vonásokkal testhessem, el kell mondanom, hogy egy vősohenyes kora tavaszi estén, mikor már alaposan meguntam a grófné plátói ömlengéseit, a »hózzámrontás« szempontjából hirtelen átkaroltam Maja derekát s megcsókoltam s a szép asszony a következő pillanatban ájultan rogyott össze.

és *Mestrics* Imre, bizottsági tagok jelentek meg. Az ülés első tárgyát néhány teljesített vá-
góhídi munkálat munkadíjfellegének kiutalása
képezte. Ezután a bizottság ama jelentését
olvasták fel, mely szerint a bizottság felül-
vizsgálta a közgyűlés által elrendelt vágóhídi
pótmunkálatokat, melyeket a nagy csarnokban
készteteni rendelt feldolgosó rekeszeknek kivé-
telével, teljesítettéknek és átvehetőnek talált.
A jelentést felterjesztik a városi Tanácshoz.
Az ülés egy órai tartam után véget ért.

— (A megye közegészsége.)
Johann Béla dr. megyei tiszti főorvos jelen-
tette ma a közigazgatási bizottság ülésén, hogy
a közegészségi állapot a megyében április hó-
ban az előző hóhoz hasonlóan, javult és ked-
vezőbb lett. Fertőző betegségek nem fordul-
tak elő; csak a kanyaró lépett fel, de rend-
kívül enyhe lefolyású volt, mert száztizenöt
esetben csak két halálozás fordult elő.

— (Névmagyarosítások.) *Lausch-*
man Vince körjegyző, püspök-szent-erzsébeti
lakos vezetéknevének »Ladányi«-ra és kiskoru
Freund Ödön, mohácsi illetőségű, budapesti
lakos vezetéknevének »Ferenc«-re kért átvál-
toztatása belügyminiszteri rendelettel meg-
engedett.

— (A megyei ebtartási szabály-
rendelet módosítása.) Egyre gyakoriak
a veszett ebek általi marások a megyében. A
tiszti főorvos jelentése szerint a múlt hóban
tiz veszett ebmarás fordult elő. *Miksik* Ákos,
állami törvényhatósági főállatorvos, ebből ki-
folyólag a mai megyei közigazgatási bizottsági
ülésen indítványozta, hogy a megyei ebtar-
tási szabályrendelet hatálya kivétel nélkül az
egész ebállományra kiterjesszék a megyében.
Adóztassanak meg a vadászebek, a juhász-
kutyák s általában kivétel nélkül az összes
ebek, melyek a megye közsegeiben található.
Ez indítványt a bizottság helyesléssel fogadta
s megbízta az alispánt, hogy az ügyet tanul-
mányozza s a megyei ebtartási szabályren-
delet ily irányú módosítása végett tegyen a
megyei közgyűlésnek előterjesztést.

— (Postamester keresztetik.) A
somogy megyei Tarnócán egy harmadosztályú
postamesteri állás van üresedésben. Pályázati

ajánlatok június hetedikéig adandók be a
pécsi posta- és távirtdaigazgatóságához.

— (Jelentés a vízről.) A Tettye
forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a követ-
kezőket jelenti: A vizi úrtók tele vannak; a
tettyei forrás vízszolgáltató képessége folyó hó
14-én reggel 3420 köbméter.

— (Jóváhagyott alapszabályok.)
A kis-csányi polgári olvasóköri alapszabályait
a belügyminiszter a bemutatási záradékkal
ellátta.

— (Céllövők egylete.) Az 1879-
ben alakult Pécsi Polgári céllövész egyesület új
életre kel, a vasárnap megtartott alakuló ér-
tekezlet határozata folytán *Zsolnay* György
nyug. kir. főügyész helyettes elnöksége alatt
egy három tagból álló bizottság készíti elő a
város háza közgyűlési termében megtartandó
közgyűlést, melyre a Nemzeti Kaszinó, a Kath.
Kör és a Polgári Kaszinó hirdetési tábláján
kifüggesztett felhívás úgy az egyesület régi tag-
jait, mint az e sport iránt érdeklődőket meg-
hívja. Az egyesületbe tagul a tényleges állományú
tisztok, valamint a jogászok is beléphetnek
az előkészítő bizottság javaslata szerint. A
közgyűlés kötelessége lesz továbbá egy bi-
zottságot is kiküldeni, mely a már elavult
alapszabályokat megváltoztatja.

— (Adomány.) A főgim. ifjúság hang-
versenyére újabban *Kammerer* Ferenc 10 ko-
ronát adományozott.

— (Egy legény miatt.) Hogy meny-
nyi galiba történt már a világon egy legény
miatt, annak meghatározására át kellene te-
kinteni a bünkrónikát, melynek jókora része
tele van oly büntettekkel és kihágásokkal,
miknek egy leány volt az okozója. Eme his-
tóriáknak számát szaporítja az is, mely ma
reggel kilenc órakor a »Hajó« szálloda előtt
játszódott le. Akként történt ugyanis a dolog,
hogy két pécsi szobaleány: *Perling* Julcsa és
Heissinger Teréz szerelmesek voltak egy le-
génybe, a ki elég kuruc volt arra, hogy sze-
relmével mind a két leányt boldogította, de
ez az állapot nem tetszett a vetélytársaknak.
A számos drámai bonyodalom és vigjátéki
téma nagymestere: a véletlen úgy akarta,

a nap, mikor bucsut kellett vennem a szép
grófnőtől, kit úgy soroztam már be emlékeim
közé, mint valami lóversenyfutamot, hol a lo-
vam a pálya göröngyös volta miatt második-
nak be érkezett.

Az utolsó napon aztán teljes parádé-
ban, csákósan, mentesen állítottam be a gró-
fékhoz bucsuzni.

A szalonban, igézően szép pongyolában,
valami sajátságosan vásott mosolylyal ajkai
körüli fogadott Maja, míg a diplomata gróf a
szomszédos dolgozószobában tárgyalt néhány
hivatalnokkal.

Már éppen szokásos, konvencionális szó-
lásmódomhoz akartam fordulni, vagyis végte-
lenül sajnálni a felsőbbség parancsa szerint
bekövetkezett válást, midőn Maja egy ostor-
csapásszerű tekintettel fürkészőleg körülnézett
a szobában s aztán hirtelen átölelve nyaka-
mat, ott felejtette göndör, feketehaju fejét az
atillámon és szerelemittasan sugta a fülembe:

— Ah, mon cher! Ugy-e nem fogsz el-
felejteni soha?!

Az első pillanatnyi meglepetésemben ön-
kéntelenül is magamhoz szorítottam azt a
szerelmes asszonyt, mert okosabbat úgy sem
tehettem volna és úgy éreztem, mintha e pil-
lanatban igazán szerettem volna Maját s már-
már arra gondoltam, hogy örök hűséget ígé-
rek neki, de erre már nem volt idő, mert
még mielőtt eltolhattam volna magamtól a
vállamon pihegő, behunytt szemű asszonyt, a
maga teljes athléta mivoltában megjelent az
ajtóban a diplomata.

Dorner főhadnagy itt elhallgatott rövid

hogy a két ellenséges leány ma reggel a Ki-
rály-utcán találkozzék egymással. Elég volt a
két szobaleánynak látni egymást, hogy régi
haragjuk új lángra kapjon, melynek oltása-
ként nekimentek egymásnak s mint mon-
dani szokás, a ruhán és kontyon kívül még
tán a keresztvizet is leszedték egymásról. A
két leányt a sarkos rendőrnek kellett egymás-
tól elválasztani s aztán felvitték őket utcai
botrány okozása miatt a rendőrségre.

— (Elfogott lóköltő.) Himesházi
levelezőnk jelentette a napokban, hogy *Fürst*
Samu, ottani lakostól két lovat elloptak. Most
megtalálták az ellopott lovakat s a lóköltőt is
elfogták *Szatmáry* Máttyás, siklósi cigány
személyében, a kit feljelentettek a bíróságnak.

— (A természetimádó.) Lapunk
tegnap este megjelent számunk »Erdőgégek«
című hírében megemlékeztünk arról, hogy mint
a Kardos uton támadt tűz okozóját, a rendőrség
letartóztatta *Amrein* József, pécsi szabót, ki
piromanikusnak látszott. Ma már ismét a
rendőrség elé került *Amrein* József, még pedig
ugy, hogy tegnap este a Makárhegyi szőlők
között aközben lepték meg a hegyőrök, amint
a szőlővesszők fiatal hajtásait tördelte le. —
Mikor a kártevőt ma reggel az ügyeletes rend-
őrkapitány elé vezették, mélységes indignáció-
val jelentette ki, hogy őt bizony ne bántás,
mert ő neki életszükséglet a hegyek között
bolyongani, lévén ő: »természetimádó.« A
természetimádót most internálták a rendőrségi
fogházba, hol elmeállapotát fogják megvizs-
gálni.

— (Tolvaj csavargónő.) *Ikotity*
Béla, hercegszőlősi tanító — mint tudósítónk
jelenti — tettenért minap egy nőt, a mint az
a tanító éléskamrájába belopózott s onnan
különbféle tárgyakat akart elemelni. Az elfogott
tolvajról azután kitűnt, hogy veszedelmes csa-
vargónő, a ki egész sereg lopást követett el.
Szalinka Julcsának hívják s baracscai illetőségű,
de mindentelé csavarog Izsépen, Hercegmáro-

időre, aztán eldobva az időközben kialudt ci-
garettáját, folytatta:

— Természetesen hiába akartam annak
a nekivadult oroszoknak megmagyarázni, hogy
a felesége olyan ártatlan, mint a ma szüle-
tett bárány, meg kellett vele verekednem,
jobban mondva csak ő verekedett meg velem,
mert még mielőtt ütésre gondolhattam volna,
már a bécsi »Officiers Spital« kórházán tér-
tem magamhoz, hol az orvosok még alaposan
varrták a bőrömet. . . . .

Frici maga is szégyenlősen mosolyodott
el, mikor ezt elmondta, az asszonyok pedig
résztvevő tudakozódtak a főhadnagy sérülései
után, csupán a kis Beldyné fészkelődött a he-
lyén s hirtelen felemelve fitos orru kis baba-
arcát, elégedetlenkedve mondta:

— Tudja Frici, hogy ez nem volt valami
érdekes történet?

A főhadnagy elmosolyodott.
— Ha nem is volt érdekes, nagyságos
asszonyom, — mondta — de mindenesetre
tanulságos reám nézve. Hát nem vették észre
hölgyeim az élet fatalizmusát abban, hogy
addig, míg hű maradtam Don Juan-hoz, addig
büntetlenül téptem Amor isten kertjének vi-
rágait, de amint »jó fiú« lettem s meghódoltam
Plátónak, menten utolért a Nemezis?!

— Látod barátom — fejezte be felém
fordulva cinikus mosolylyal a főhadnagy —
ily unalmas fráterek vagytok ti firkászok mind-
annyian, mint az a Plátó!

Pedig nem azért, mintha nem szeretett
volna. Óh korántsem! Hiszen rám függesztett,
önfeledten elborult tekintetéből nem egyszer
olvastam ki szerelmi vallomását, hiszen nem
egyszer a legszubbilisabb eszmecseréink köze-
pette hirtelen megragadta a kezemet s a kéj-
től remegő hangon lihegte:

— Én édes Fricim!

De mikor meg akartam ily gyenge pilla-
nataiban ragadni, hogy a bennem tomboló
érzelmi viharok egész erejével magamhoz
szorítsam, eszeveszetten ugrott a csengetyü-
zsinorhoz.

Most, hogy visszagondolok rá, be kell
vallanom, hogy határozottan érdekes asszony
volt s szinte oly problematikus természetű,
hogy magam is — ki bár hozzá vagyok már
szokva az asszonyi lélek csodás s különféle
abnormitásaihoz — gondolkodóba estem.

Mondom, nem is kételkedtem abban,
hogy ez az asszony szeret engem s tán körülmé-
nyek között eszeveszett lett volna a szerelem
deliriumában, azonban számos plátói és stoi-
kus mestere befolyása alatt a lelke visszatej-
lődött a legnaivabb bakfisch-korba, míg teste
az évek előrehaladásával a legkívánatosabb
asszonykorba fejlődött.

S ez a szerelemre ingerlő, bájos asszony
bár lélekben teljesen az enyém volt, tán meg
halt volna, ha velem meg kellett volna csálnia
azt a potrohos orosz diplomata grófot, ki a
moszkvai templomban szerzett magának az én
szerelmesemhez kizárólagos jogokat.

Igy teltek el a bécsi napok, míg végre
elérkezett a lovaglótanfolyam vége s vele az

kon, Darázson, Csuzán és Vörösmarton is több lopást követett el. A veszedelmes tolvajnöjt átadták a bíróságnak.

— **(Az állandó vizmü ügye.)**

Nendtvich Andor, helyettes polgármester, ma köriratban értesítette a városi törvényhatósági bizottság tagjait, hogy a vízvezeték kibővítésének s ezzel kapcsolatban egyes ingatlanok vételügye a legközelebbi — jövő héten tartandó — rendkívüli közgyűlésen fog tárgyalatni.

— **(Biciklista és a kocsi.)** Nagy felháborodást okozott ma reggel felkilenc óra tájban egy biciklista az Incédy Dénes-utca alsó sarkán, pedig a történetről ő nem tehet. Az a biciklista a nevezett időpontban jött lefelé az Incédy-utcán s mikor annak sarkára ért, ép akkor fordult be abba az utcába egy homokot szállító kocsi, melynek a lovai megijedtek a biciklitől s elestek a vizes aszfalton. — Nálunk persze ennyi untig elég, hogy embertömeg verődjék össze s míg fel nem állították a lovakat, szidták a biciklit s feltalálóját is, no meg a törvényt is, hogy nem törli el a világ színéről a kerékpárt s oly puszkaporos hangulat uralkodott a csoportban, hogy ha a biciklista nem folytatta volna utját gőzerővel, még le húzták volna a kerekéről.

— **(Vásári csalók áldozata.)**

Prantner Márton szegzárdi (csatári hegyi) lakos a legutóbbi tolnai vásárra átvezette tehénét, s a vásár kezdetén mindjárt sikerült is eladnia. Az ut szélén leült pihenni, s e közben egy vigéc-féle ember ment el mellette s elejtette nagy, vörös bugyellárisát; utána jött egy másik, hasonló kinézésű ember, a ki felszólította Prantnert, hogy menjenek a kápolna mögé s osztozzanak meg a pénz-tárca tartalmán. Alig értek a kápolnához, ott termett az az ember, a ki elejtette a tárcát, s követelte tőlük a bugyellárisát. Átadták neki, de üres volt; e közben rátámadt mind a két ember Prantnerre, kivették a kezéből az ő bugyellárisát, meg vissza adták neki s tovább mentek. Prantner gyanutlanul vissza tette zsebébe a bugyellárist s haza ment Szegzárdra, s csak otthon vette észre, hogy a tehén ára hiányzik belője, mert civakodás közben a két gazember észrevétlenül kilopta belőle a pénzt. Prantner kétségbeesésében fölment a padlásra és felakasztotta magát. Szerencsére a leánya idejekorán észrevette s levágta köteléről a szerencsétlen embert és sikerült életre hozni a gaz csalók áldozatát.

— **(Vesztett macska.)** Szabó István dunaszekcsői lakos hasonló fiát egy ugyanottani lakos veszett macskája megharapta. A megmart fiút felküldték a budapesti Pasteur-intézetbe. A macska gazdája ellen pedig, mivel az általa lebunkózott állatot a Dunába dobta s így a boncolást meggyújtotta, megindították a kihágási eljárást.

— **(Hivatal- és pénztárvizsgálat.)** Dragonescu Döme kir. tanácsos és pécsi kir. pénzügyigazgató a múlt héten vizsgálat alá vette a mohácsi kir. adóhivatal ügy- és pénzkezelését. A királyi tanácsos — ki ma délután 3 órakor tért haza hivatalos körútjáról — mindenütt a legnagyobb rendet találta.

— **(Ellopták a lovak farkát.)**

A Lódi-féle cirkusz már napok óta tartja ügyes előadásait Kaposvárott a buzatéren felállított sátorban, mely mindennap megtelik közönséggel. A cirkusznak szép lovai vannak, melyek tudnak mindenféle cirkusz tudományt, de főtulajdonságuk mégis az volt, hogy pompás, lobogós farkuk volt nekik, mi tudvalevőleg a cirkuszlónak ép oly nélkülözhetlen disze, mint akár a pávának. Valahányszor a szép, kőverre hizlalt paripák hosszú és dus legyezőjükkel megjelentek és körül kényeskedtek a manézsen, mindig tomboló taps üdvözölte őket. Nehéz is azt eldönteni, vajon a lovak is elveszítik-e virtusukat s népszerűse-

güket, mint Sámson, ha valami gonosz Delila megfosztja őket diszükől s a közönséges igavonó lovak színvonalára nyírja meg őket. Pedig a Lódi cirkusz nyolc délceg paripáját ez a kegyetlen sors sujtotta Kaposváron: egyik éjjel valaki boszúból, vagy pajkos csínyből nyolc lónak rövidre kopasztotta a farkát. . . . A direktor másnap elképedve látta a barbarizmust, de a bajt még azzal se tehetné jóvá, ha a tettest ki tudná nyomozni. Most már kurta farku, lehangolt kedélyű lovakkal kell megtartani az előadásokat, míg a lenyesett szőr ismét hosszúra nő, vagy — míg a fodrász a műfarokkal elkészül. Egyben azonban az is kitudódik, vajon a lovak farkukkal együtt elveszítették-e a közönség kegyét is.

— **(Megöltek egy embert.)** Hamberger Jakab mohácsi lakos és Kraft Sándor mohácsi henteslegény néhány hónap óta feszült viszonyban voltak egymással és többször azzal fenyegették egymást kölcsönösen, hogy majd leszámolnak egymással. A leszámolás úgy történt meg, mint már röviden lapunkban hírül is adtuk, hogy Kraft leszúrta Hambergert, A gyilkosság úgy történt, hogy a Philipp-féle vendéglőben táncmulatságot rendeztek a legények, a melyen a tizenkilencéves Kraft Sándor henteslegény is részt vett. Éjfél után Kraft több társával eltávozott a vendéglőből; azonban alig tettek pár lépést, Hamberger Jakab — aki szintén kijött a vendéglőből — utána kiáltotta Kraftnak: »Gyere vissza, most beszélhetünk egymással!« (értvén ez alatt, hogy leszámolhatnak egymással). Kraft visszament Hambergerhez s e szavakat intézte hozzá: »Itt vagyok, mit akarsz, beszélj velem!« és ezzel fogta a nála volt élesen kiköszörült henteskést, megszurta Hamberger Jakabot s ismét távozott. Hamberger — úgy látszik — nem igen érezte a szurást, mert még bement a vendéglőbe s elpanaszkodott társainak, hogy »az utcán is szemtelenül megtámadják az embert.« De akkor már elkezdett támoyni és eszméletlenül egy székre rogyott. Társai gyorsan hozzáfutottak, kinyitották kabátját, mellényét, de már késő volt, a mellbe szurt legény rövid kinlódás után meghalt. A szurás a szívet érte s halálát okozta.

— **(Montirozzák a sétateret.)**

Kissé idegenül hangzik a közhasználatban ez az idegen »terminus technikus«, de azért ha akármelyik, jelenleg a sétatéren foglalkozó munkást megkérdezzük, hogy: »bácsi, mit csinál?« nem minden büszkeség nélkül vágja ki: »montirozok«. Az akademia nyelvészeti osztályának definíciója szerint az a »montirozás« tulajdonképen a »mundérozás«-ból ered s annyit jelent mint »öltöztetni«. — Szóval az Erzsébet-sétateret öltöztetik, szép világos-sárga tavaszi gunyába. — Egyenetlik gömbölyűre a dus lombdiszek alatt elvonuló sétautakat, leöntik szinte csillogó sárga kavicscsal s ha most megy végig az ember a sétatéren, a lába szinte belesüpped a kellemesen lágy talajba, mintha csak Szmirnán járna. Ezenkívül »montirozzák« a gázlámpákat is, s bár — mint kemény szószólói a közvéleménynek — nem vagyunk optimisztikus hajlamuk, mégis megnyugvást találunk azokban a most felszórólt, vadonutuj gázlámpa égőkben, melyek azzal kecsegtetnek, hogy tán az idén nem lesz arra szükség, hogy a publikum a magával hozott gyertyák fénye mellett élvezze estenden a sétatér gyönyöreit, mint ez — mi tagadás benne — tavaly megtörtént!

— **(Az a bizonyos rend.)** A megszokás közönye s az a bizonyos misztikus, szinte átláthatlan sűrűségű fátyol melynek »feledés« a címe, — ráborult ama közvilágítási szabályrendeletre, mely holdvilágos napokon beszünteti a közvilágítást. A közönség megunja a hiába való panaszkodást, a sajtó nem ér rá örökké borsót hányni a falra s így szépen megmaradt ez a közvilágítási szabályrendelet annak, a mi volt s azóta büszkén viseli copfban font hajfürtei fölött azt a bizonyos vaskalapot, melyet a torony alatti urak

korona gyanánt nyomtak a fejébe. Most sem háborgattuk volna ezt a szegény, önfeléd szabályrendeletet, ha egy másik városi intézményünk nem keltette volna azt a kellemetlen gyanut, hogy az őt intéző városi szabályrendelet is meg van vaskalaposítva. A mai napon — ugyanis — dacára az egyebekben eléggé derülten ragyogó égnek, erős szél korbácsolta fel az utca porát, mely felhő-szerű masszákban lepte el a járók-kelők szemét-száját, nem is szólva a ruhákról, melyekre valószínűs szürke köpönyeget terített — *locsoló kocsit azonban nem láttunk!* Így támadt az a gyanu, hogy a városi köztisztaságról szóló, tekintélyes nagyságu szabályrendeletnek a locsolásra vonatkozó paragrafusa meg lett tálpalva ama rendelettel, hogy az utcák locsolása csak eső után engedtetik meg?!

— **(Ujabb lopás a vasuton.)** Rövid időn belül ez a harmadik eset, a mely ezuttal Ó Dombóvár állomás raktárában történt. Egy idő óta több dombóvári kereskedő tapasztalta, hogy küldeményeiket megdézsmálják, apróságok veszték el, melyekért nem érdemes feljelentést tenni. Erre a körülményre alapították a tettesek is spekulációjukat. Végre valaki mégis panaszt emelt az igazgatóságnál, a mely a vizsgálatai Kőváry Móric Lajos főellenőrt bizta meg. A főellenőr azután megtalálta a tetteseket, Buda József és Hainbuch Ádám, raktári munkások személyében, a kik beismerték, hogy több ízben eltulajdonítottak a raktárból árukat egymás segélyével; a lopott tárgyakat lakásukon meg is találták a vizsgálat folyamán. A vasut természetesen elbocsátotta a hűtlen szolgálkat s a bíróságnál megtették a bűnvádi feljelentést.

— **(Kivételes vásárhatárnap.)**

A kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy a Baranya vármegye területéhez tartozó Mekényes községben a f. évi június hó 3-ra eső országos vásár ez évben kivételesen f. évi május hó 28-án tartassék meg.

— **(Kell a pénz.)** Baranyavármegyénel az elmúlt hónapban az utadó befizetésének eredményéről szerkesztett kimutatás szerint a folyó évi utadók hátralék 356.567 korona 86 fillért tesz ki, a régebbi hátralék pedig 47.490 kor. 59 fillérre rug. Miután legközelebb a folyó évi utadó második negyede is esedékessé válik s az utalapnak pénzkészletre van szüksége, Baranyavármegye alispánja körrendeletet bocsájtott ki, melyben felhívja a járási főszolgabírókat és utasítja a községi előljáróságokat, hogy az utadó beszédése, beszállítása, esetleg biztosítása iránt megszabott kötelességeiknek haladéktalanul tegyenek eleget. Szóval az utalapnak pénzkészletre van szüksége, tehát hadd szóljon a dob, ræsegjen az adópræs, te pedig, magyar — fizess!

— **(A legalkalmasabb bérme-lási ajándékok.)** Valódi ezüst és arany tárgyak Schönwald Imrénél kaphatók, Pécsen az idén rendkívül olcsó árban és legpompásabb kivitelben.

— **(Szivart loptak.)** Breier Lajos, baksai kereskedő Pécsre jött a minap kocsin s itt száz darab kubaszivart s négyszáz darab cigarettát bevásárolt. Mikor azután hazafelé tartott, a göröcsönyi kocsmánál megállt s betért egy pohár borra. S míg ő odabent iddógált, addig kocsijáról a négy doboz cigarettát s a szivart ellopták. Természetesen, nem nyugodott bele a szivarok ily gyorsan való elvesztésébe s feljelentette az esetet s a tolvajokat csakhamar kipuhatták négy göröcsönyi suhanc személyében, kik így akartak ingyen füstölnivalóra szert tenni. Most a bíróság a torkukra forrasztja a lopott szivarok füstjét.

— (Árverés a pénzügyigazgatóságnál.) A pécsi m. kir. pénzügyigazgatóságnál jövő június harmadikán árverés lesz, a mikor is nyomtatvány-papírosok, golyótöltény, szuronytok, kardok, fegyverszj stb. kerül árverésre. Az érdeklődők figyelmébe ajánljuk különben lapunk mai hirdetési rovatában az erre vonatkozó hivatalos hirdetést.

Tőzeg-

klozetek.

T.

Kraus István urnak
Pécsett.

Ezennel szívesen kinyilatkoztatom, hogy a nekem szállított **tőzeg klozetek teljes megelégedésemre** beváltak és a még visszalévőket is mihamarabb átalakítottam.

Tisztelettel

Fodor Pál,

Deák-utca 1.

Művészet, iradalom

○ **Hangok az éjszakában.** *Honthy* István hírlapírónak, lapunk segédszerkesztőjének, május elsején megjelent ily című verskötetete megrendelhető a szerzőnél Pécsett (Mária-u 1. szám, a „Pécsi Figyelő” szerkesztőségében.) Kapható az új könyv *Taihs* József könyvnyomdai üzletében és a helybeli könyvkereskedésekben is. A vaskos, százhatvanoldalas könyv ára két korona.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei.

1901. május 15. délután 2 órakor.

Barometer (redukált) = 765.2 mm. (súlyedő.)

Hőmérsék = 21.2 °C.

• maximuma: 20.0 °C. }
• minimuma: 11.5 °C. } tegnap.

Párhányomás: 6.8 mm.

Relatív nedvesség: 36. %

Felhőzet: 7° Cum. NE.

Szélirány s erő: E. 3. —

Csapadék 24 órai: 0. — Harmatp- 5.0 °C.

Változó felhőzet, enyhe szeles, kevés csapadék hajlam.

Dr. Czirer.

Törvénykezés.

Mulató sógorok.

(Esküdtszéki főtárgyalás.)

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901, május 14.

Az esküdtszéki bíróság ma *Hardi* Sándor törvényszéki elnök vezetése mellett *Kiss* Sándor, beremendi lakos halált okozó súlyos testi sértés büntetettének minősített bűnügyében ült össze. Szavazó bírák voltak: *Makara* Iván és *Apor* Lipót, kir. törvényszéki bírák; a jegyzőkönyvet *Csánk* Dezső dr., kir. törvényszéki aljegyző vezette. A vádhatóságot *Vörös* Endre, kir. ügyész képviselte, a védői tisztet

Némethy József ügyvéd tölté be. Mint szakértő, jelen volt a tárgyaláson *Jelachich* István dr., törvényszéki orvos.

Miután a vádlottat kihallgatták, az általános kérdésekre, az esküdtszék a következőképp alakult meg: *Főesküdtek*: *Klinger* Mihály, *Baka* József, *Ferency* László dr., *Igert* Alajos, *Krausz* Ignác, *Dollinger* András, *Berec* József, *Kalfisch* Antal, *Jusztusz* Miksa, *Fuschs* Ádám, *Asztalos* György, *Putzer* Antal. *Pótesküdték*: *Blanc* József és *Flóris* Endre dr.

Kiss Sándor haragos viszonyban állott sógorával, *Mészáros* Jánossal, minthogy *Mészáros* Jánosné, a vádlott nővérét, elvitte tőle; az asszony ugyanis részegsége miatt ott hagyta az urát. *Kiss* Sándor 1901. évi január hó 15.-án, vasárnap este elment a vörösi korcsmába s ott találta a sógorát. Ez hívta őt a saját asztalához s nagy nógatás után telepedett melléje. Elkezdtek inni s e közben *Mészáros* János sértegetni kezdte őt. Szóharc keletkezett. A korcsmáros kihívta *Kiss* Sándort s csittította. Majd egy pohár rumot adott neki. Aztán *Kiss* visszament sógorához s tovább ittak. Többre nem emlékszik, mert l volt azva, annál is inkább, mivel már reggel is ivott. Ugy mondták neki, hogy egy tüveget vágott a sógora fejéhez s az sebet kapott. E cselekmény után fél hónapra meghalt a sógora.

Ösv. Mészáros Jánosné, a sértett férjétől elvált, mert az részeges volt s fegyverrel ijesztgette. — A kapott sebével eljött még hozzá; sőt ezután is korcsmában járt folytonosan s részegeskedett. Ha rendes életet él, s gyógykezelési magát, akkor nem halt volna meg.

A tanuként kihallgatott korcsmáros és korcsmárosné s egy ott mulató vendég vallomásai után, melyekben semmi terhelő nincs a vádlottra vonatkozólag, a kir. ügyész és a védő megtették a vád-, illetve a védébeszédet.

Az esküdtek verdiktje a feladott kérdésekre egyhangulag nemmel felelt s így a vádlottat *felmentették*.

A tárgyalás negyedhat órakor ért véget.

T a n ü g y.

(**Ösztöndíjpályázatok.** Pécs szab. kir. város tanácsa az általa kibocsátott s lapunkban már közölt pályázati hirdetmény kiegészítéseként pótlólag köztudomásra hozza, hogy a pécsi róm. katolikus főgimnázium tanulói részére megállapított ösztöndíjak közül 1900/1901-ik tanévre az idézett hirdetményben megnevezett ösztöndíjakon kívül még a következők jöttek üresedésbe: 7.) *Makay* felől még két hely (*Szővényi* és *Veledics* feltételes helyei) egyenkint 80 koronával. A város tanácsa felhívja mindazon főgimnáziumi tanulókat, kik ezen ösztöndíjakra előmenetelük, viszonyaik folytán igénynyel birhatnak, hogy születési, iskolai és szegénységi bizonyítvánnyal ellátott pályázati kérvényeiket f. évi május hó 25 ig a pécsi kath. főgimnázium igazgatóságánál nyujtsák be.

(**Sztrájkoló iskola.** *Lancsukon* a róm. kat. felekezeti iskola egyik osztálytanítója megszüntette az oktatást, mert f. évi március hó 1-től nem kapta meg a fizetést, melyet a vizitáció kanonika szerint a politikai község köteles beszédeni s kiszolgáltatni.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése május 14-én (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőház *Perce*l Dezső elnökle mellett tartott mai ülésén kezdte meg az összehívhatatlansági javaslat részletes tárgyalását.

Az első szakasznál *Végh* Arthur azt a módosítást indítványozta, hogy az egészségügyi, muzeumi és állategészségügyi tanács tagjai lehessenek képviselők.

Csávolszky Lajos a minisztereken és államtitkárokon kívül az összes kinevezetteket a képviselőségéből kizáratni kívánja.

Széll Kálmán *Végh* módosítását elfogadja, mert az illetők csupán nobile officiumot töltenek be és szakemberekre a Háznak szüksége van. *Csávolszky* módosítását ellenzi.

Polónyi Géza a kolozsvári egyetemi tanárokat is kiveendőkné tartja az összeférhetlenség alól, ha a budapestieket kiveszik. Ha *Csávolszky* módosítását elvetik, úgy a közmunkatanács tagjait is kéri összeférhetlenségnek kimondani.

Széll Kálmán kijelenti, hogy a kolozsvári tanárok azért nem lehetnek képviselők, mert ez akadályozná őket tanári teendőik ellátásában.

Holló Lajos indítványozza, hogy a képviselők mandátumuk letevése után csak három év elteltével nyerhessenek kinevezéstől függő állást s kaphassanak rendjeleket.

Széll Kálmán kijelenti hogy ez ártalmára lenne az adminisztrációnak, mert a képviselők között sokszor talált arra hivatott embereket s ezért a módosítást nem fogadja el.

Erre az első szakaszt eredeti szövegezésében elfogadták s az elnök *Széll* Kálmán kérelmére fél órára felfüggesztette az ülést.

Szünet után *Barabás* Béla javasolja, hogy a titkos tanácsosok és kamarások ne lehessenek képviselők, már csak azért is, mert németül tesznek esküt.

Széll Kálmán ellenzi ezt a javaslatot, mert ezek csak kitüntetések és nem közjogi állások. Különben is az esküt nem németül, hanem latinul teszik le.

Rakovszky István javasolja, hogy képviselőknek kitüntetések és rendjeleket ne lehessen adni.

Gajári Ödön helyesli *Rakovszky* indítványát.

A főrendiház ülése május hó 14-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A főrendiház mai ülésén tárgyalta az *Adria*-javaslatot, melynél *Zichy* Nándor szólalt fel, elfogadván általánosságban a javaslatot.

Hegedüs miniszter felvilágosításai után elfogadták az egész javaslatot.

T Á V I R A T O K.

— **Egy volt képviselő halála.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Steiger* Gyula, székesfővárosi bizottsági tag, volt országgyűlési képviselő, Budapesten meghalt.

— **Öngyilkos ügyvéd.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Bartha* Endre ügyvéd, a közgazdasági bank ügyésze, a függetlenségi párt elnöke *Szilágyosmlyón* a lakásán föbe lőtte magát s szörnyet halt. Öngyilkossága okát ezideig nem tudják.

— **A király Budapesten.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A király holnap reggel Gödöllőről Budaörsre érkezik, hol lóra ül és kilovagol a Budaörs melletti gyakorlótérre, hol a helyőrség nagygyakorlatot tart. Délben behajtat a budavári palotába; délután kettőkor pedig a Budapestre tegnap érkezett bajor küldöttséget fogadja. A király a fővárosban marad, csütörtökön résztvesz az erzsébetvárosi plébániatemplom felszentelésén.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő,
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIHS JÓZSEF
kiadó.

KIS HIRDETÉSEK.

Özv. Kovátsits Antalné

szijgyártó-üzlete PÉCSETT, Irgalmasok bazárja.
Ajánlja dusan felszerelt raktárát **lőszerszám, nyereg, pénzerszény, utibőrönd és sétabotokban.**

Gipsz József kötéláru üzletében,
belv. ország-ut 47.
kapható legjobb és legolcsóbb szőlőkötözőzsinag
kilója 32 kr.,
ugy ablak-tisztításhoz való kender-övet raktáron tartok.

Hirdetések.

Műhely-változás!!!

Van szerencsém a n. é. közönséget
értesíteni, hogy

lakatos * * * *

* * műhelyemet

**Siklósi-u. 10. szám alatti ház-
ból 1901. május hó 1-én Cit-
rom-u., Köszl-féle házba** helyezem
át, hol mindenféle **épület- és butor-
vasalást** elvállalok.

Ajánlom saját gyártmányu **sarok ágy-
vasalásomat**, mely az ágvat összehuzza és
ezáltal az ingás ki van zárva; továbbá el-
vállalok **függő-lámpa elhelyezéseket, az ösz-
szes konyha eszközök javítását, utazó kosár,
koffer és táskák vasalását és javítását;
címablák készítését és elhelyezését, vasbu-
tor javítását.**

Kiváló tisztelettel:

Müncz József,
műlakatos.

Uj találmány!

A szegedi VIDERKER MÁRTON-féle

szabadalmazott támlába rejthető
fedeles

kocsi-ülések

melyeknek Baranya- és Somogy-vármegyék
területén kizárólag **egyedüli elárúsítója**
vagyok és a mely ülések **nap, szél és a leg-
nagyobb viharok ellentállva, Phae-
thon kocsiakra, valamint gazdasági és igás
kocsiakra is alkalmazhatók**

nálam kaphatók.

Ajánlom továbbá a kor igényeinek meg-
felelően berendezett **kész kocsi raktára-
mat, kocsifényező és nyerges-műhe-
lyemet**, hol minden e szakmába vágó munka
gyorsan és olcsón készül.

Hibátlan és kifogástalan munkáimra kü-
lönös figyelmet és gondot fordítok, miért is
kérem a t. megrendelőket, hogy teljes biza-
lommal hozzám fordulni sziveskedjenek.

Drenda József

kocsigyártó,

Király-utca 30. és Percel-utca 27.

Faépitmények

rothadását, azokon
gomba-képződést
legbiztosabban meg-
akadályoz; **falgom-
bát, faldedvessé-
get** a legbiztosabban
kiirt

Bárdos és Brachfeld

budapesti műszaki nagykereskedő cég
törvényileg védett

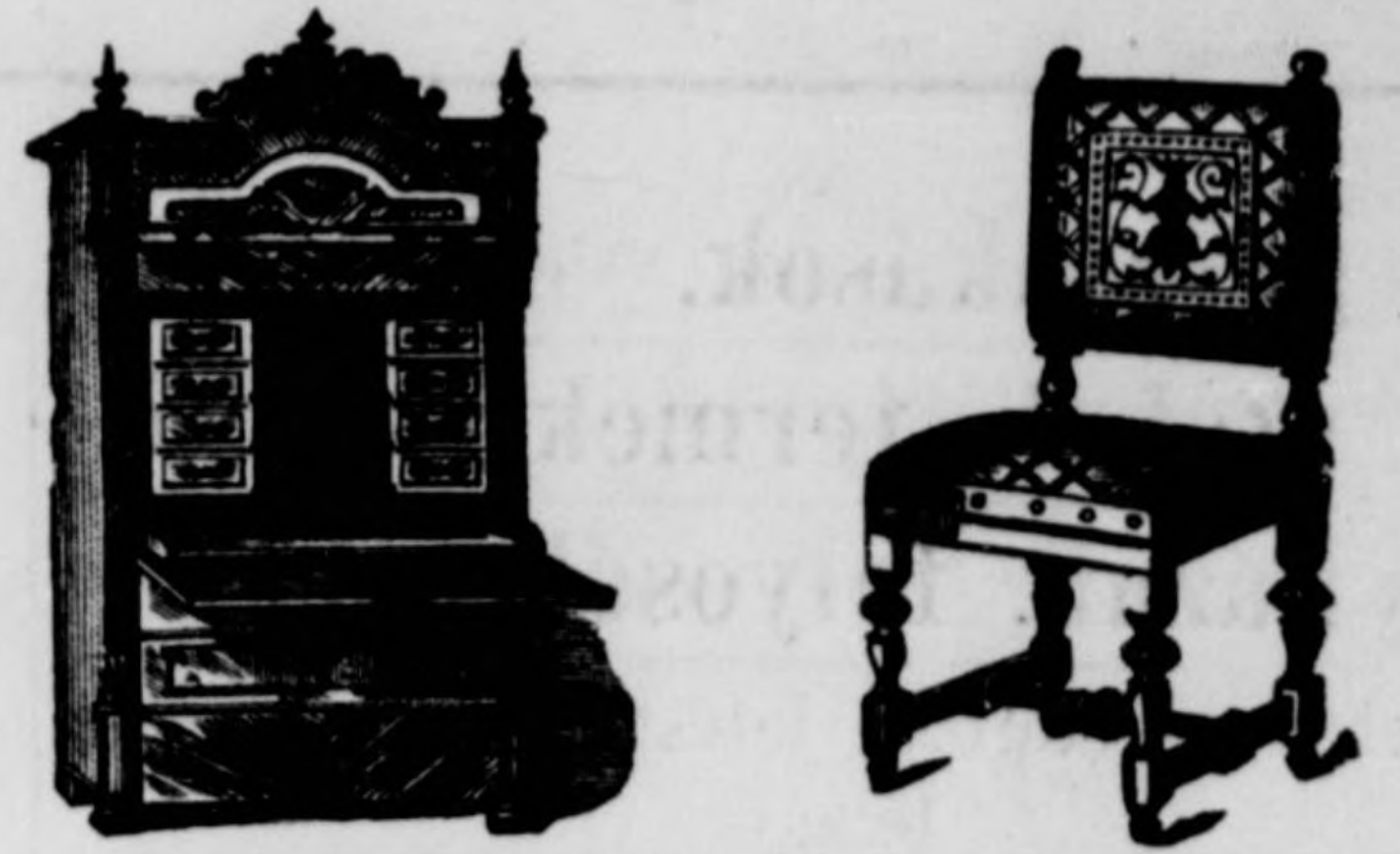
„AREFACTOR” gyártmánya.

Részletes felvilágosítással készséggel
szolgál a helybeli kizárólagos képviselő:

Hamerli József,

vaskereskedő.

PÉCSETT.

Legjobb készítményü

butorok

legolcsóbban vásárolhatók

FEHÉR BÉLA

butor-raktárában

Pécsett, Apáczá-utca 2. sz. a.

(a Takarékpénztári új palotában.)

Külön osztály kárptos butorokra.

A pécsi igen tisztelt közönségnek ez uton tisztelettel tudomására
hozzuk, hogy **a valódi és világhírű „Schönmann“-féle**

Ambre és Cairó-féle

czigaretta hüvelyek

egyedüli eladási jogát

özv. Tausz Vilmosné

dohánykülönlegességi raktárának **adtuk át.**

Hogy ezen, még eddig felülmulhatlan hüvelyek elterjedését előmoz-
ditsuk, a fenti cégnek oly olcsó árakat adunk kézre, hogy képes **100
hüvelyt 20 krért, 6000 drbot frt 6.80 adni.**

Ezáltal mindenkinek lehetővé van téve **jó papirt olcsó áron**
használhatni.

Teljes tisztelettel

Schönmann & Singer.

19.545. sz.

VI. 1901.

A pécsi m. kir. pénzügyigazgatóságtól.

Árverési hirdetmény.

Alulírott pénzügyigazgatóság közhirre teszi, hogy a pécsi m. kir. dohány-
áru-raktárnál kiselejtezés folytán, mintegy

35-40 métermázsa használaton kívül helyezett nyomtatvány

kerül eladás alá.

Ezen kívül eladás alá kerülnek még pénzügyőri ócska szerelvények, u. m.
**232 drb. golyótöltény, 76 drb. szuronytok, 92 drb. kardtok,
99 drb. fegyverszija, 104 drb. derékszija, 35 drb. tölténytáska
és 136 drb. kard és szuronytok,** továbbá **lőszerek és egyéb
tárgyak.** Az eladandó nyomtatvány (teljesen ép és újpapiros) kikiáltási ára
métermázsként 16 korona. Az árverés határidejéül **1901. évi június hó
3-ika** tűzetik ki.

Felhivattak tehát a venni szándékozók, hogy a fenti határidőben d. e. 10
órákor a pécsi m. kir. pénzügyigazgatóság épületében levő (Király-utcai) m. kir.
dohányáru-raktár helyiségében (töldsint) jelenjenek meg, a mikor is a kiselejtezett
nyomtatványok és egyéb tárgyak a legtöbbet ígérőnek eladatni fognak.

Az árverés megkezdése előtt a kikiáltási ár 10% bánatpénz fejében leteendő.
Pécsett, 1901. évi május hó 9-én.

Auguszt.

Egész lakások, valamint egyes
szobák, termek, lépcső-
házak, folyosók stb.

legszebb és tartós kifestését eszközli a
lehető

legjutányosabb árak mellett

MARXREITER VICTOR

40 év óta fennálló és a legjobb hírnévnek
elismert

szoba, templom és disz-festő cég

Pécsett, Zrinyi-utca 3. szám.
(Jókai-tér alatt.)

Templom festéseket képekkel vagy
a nélkül a legművésziesebb
kivitelben.

... Legujabb minták nagy választékban
a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig.

HIRDETÉSEK . . . . .

. . . . . jutányos áron a
kiadóhivatalban . . . . .

. . . . . vétetnek föl.

Rigoder dülőben,
közel a Szamár-kuthoz, egy
teljesen

beültetett szőlő

uj villával együtt jutányos áron

eladó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Németh István
templom-, szoba- és cég-
festő

(Tábor-utca 12. sz.)

jutányosan elvállal minden
e szakmába vágó munkát a
legujabb mintákkal.

LIEBHARD JENŐ

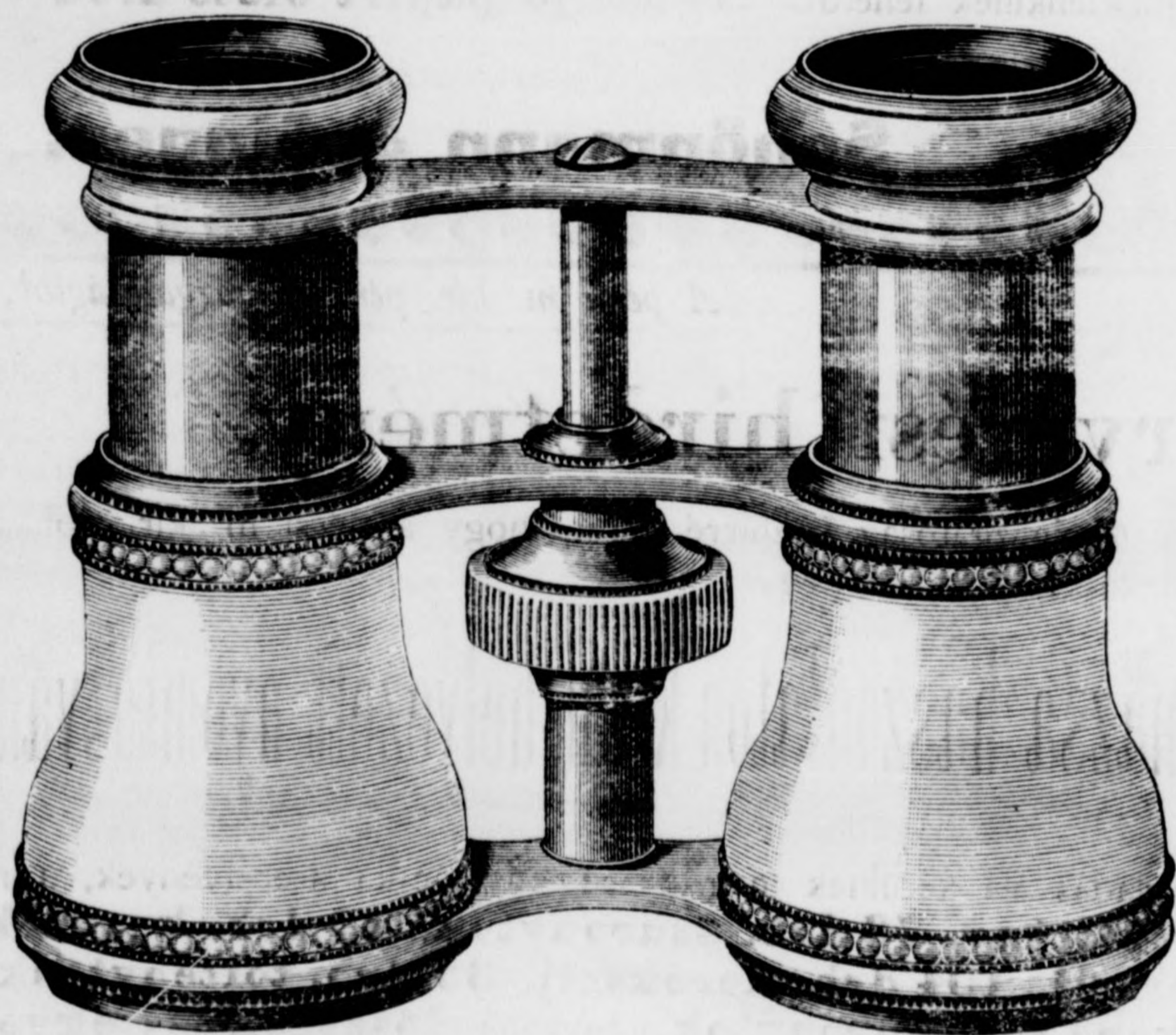
épület- és műlakatos PÉCSETT, Siklósi országut 22.

Elvállal mindennemű

műlakatos munkát,

sirkerítés, sirkereszt, sirlámpa, csillár és mindennemű disz-
tárgy készítését, továbbá mindennemű épület-lakatos munkákat,
épület-vasalást, takaréktűzhelyek, valamint görredőnyök, (ro-
lók) készítését és vízvezeték szereléseket.

Lelkiismeretesen, pontosan és olcsón eszközöl mindennemű **javi-
tásokat.** *Költségvetéseket kívánatra díjmentesen készít.*

A folyó hó 16-án

megtartandó versenyekre
ajánlom

kitünő minőségű
tábori látcsöveimet
féláron.

8 koronától 200 koronáig

nagy választékban vannak raktáron.

Mély tisztelettel

Schönwald Imre, PÉCS.